

Передплата

в «РУСЛАНА» вносить:

в Австрії:

на пів рік . . . 20 кор.
 на пів року . . . 10 кор.
 на чверть року . . . 5 кор.
 а: місяць . . . 1-70 кор.

За границю:

пів рік . . . 16 рублів
 або 36 франків
 на пів року . . . 8 рублів
 або 18 франків

Поодинокое число по 10 сот.

РУСЛАН

«Вирвет ми очі і душу ми виреш: а не возьмем милостя і віри не возьмем, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о 5^{1/2} год. пополудни.

Редакция, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Дамбровского (Хорунцини). Експедиція місцева в Агенції Соколовского и пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженя. — Рекламациі неопечатаніє вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні доносеня по 30 сот. від стрічки.

Угодові пересправи.

(X) Міністер-президент бар. Бек був в суботу в Пешті, щоби передовсім зложити візиту угорському міністрови-президентови а при сій нагоді порозуміти ся що до пересправ про австро-угорську угоду. Вже ціле десятилітє минуло з того часу, як розпочали ся переговори про економічні взаємини обидвох держав монархії, тут і там упало неоднє міністерство, витворили ся грізні пересилєня, а все ще не можна знати, до якого кінця все те доведе.

Др. Векерле був в п'ятницю у Відні, а бар. Бек як раз тоді нараджував ся із австрійським міністром скарбу про сю справу. Колиж бар. Бек в п'ятницю вечер прибув до Пешту, був др. Векерле в своїх добрах. Можна се було вважати таке обопільне обминанє зловіщим для самої справи, але в суботу зійшли ся обидва міністри-президенти разом, щоби з собою поговорити, уложити наперед основи і витичити границі, в яких мають бути ведені сї переговори. Коли обидва міністри президенти зустрінули ся були ще в серпні, не уложили нічого між собою, так що стоїмо перед зовсім невідомим положенєм. Так само показала ся хибною вість, будьто би в тім часі заводіві референти все підготовили. Бар. Бек отже і др. Векерле зійшли ся, щоби порозуміти ся що до засадничих вступних питань, не виявляючи собі обопільно мети, до якої обидва змагають. В обидвох парламентах були виголошені доволі острі заяви обопільних правительств, а також і в делегаціях обопільних міністрів про австро-угорську угоду гомоніли дуже рішучо, що не конче сприяє теперішнім переговорам. Тепер імовірно настрої буде троха лагіднійший.

Як запевняють загально, буде угорське правительство держати ся репяхом Сель-Керберівської угоди, одначе лише що до мериторичної сторони сеї угоди. Що до формальної сторони, то угорське правительство бажає ввезти деякі зміни, а передовсім цдово-торговий союз заступити договором торговим. Але також і в річевім згляді заведе угорське правительство деякі зміни, особливо споживні податки будуть тут мати важне значінє. Супроти того австрійське правительство порушить справу розділу цла і на се вже Угри приготовані.

Одначе в тих переговорах не будуть они вдавати ся в подробиці, позаяк се мають бути вступні пересправи. Передовсім буде зазначено, що угода заключена свого часу між Сельом а Кербером не є ненарушима в цілости, але певча річ, що Угри не схотять відступити від того, що там признано в їх користь. Австрійське правительство стануло в останних часах на тім становищі, що переговори мають бути ведені про цілу область питань і що до цілої області має бути переведена ревізія. Угорщина освоїла ся вже з тим становищем, а навіть рада буде повести пересправи також на т. зв. прагматичну область, як сего вимагало австрійське правительство. Отже тут головну ролю буде відгравати справа упорядкування банкової привілегії. Угорське правительство дуже добре розуміє економічні і фінансові користи спільности банкової, одначе в угорськїм соїмі має велику перевагу сторонництво независимців, а їх становище ясне і не насуває ніяких сумнівів. Независимці будуть домагати ся певно якоїсь винагороди за евентуальне продовженє цдової унії в формі договору, як се висловив міністер Апоні в сегорічній ювілейній промові, що то продовженє остає «під напором європейської економічної політики» на час тривання торгових договорів.

Переговори між обома міністрами-президентами мають отже передовсім рішити, чи они згодять ся на одну певну основу пересправ, відтак колиб найшла ся така спільна основа, мусить рішити ся, чи заводіві референти мають почати свою роботу. Тоді з одного і з другого боку будуть поставлені домаганя. На всякий однак спосіб стоїмо перед безлічю знаків питаня.

За великим морем.

Про долю наших емігрантів, що пішли вї шукати за велике море, себ то за Атлантийський океан, заміщує п. А. Тимцьо в амер. «Свободі» статю, в якій, поминувши вї антицерковну і антипопівську тенденцію, находить ся кілька цікавих і справедливих помічень та виводів.

Наші емігранти — каже п. Тимцьо між иншим — знайшовши ся в данім краю, віднайшли досить скоро уємні сторони сего краю. І так в Канаді за зимно: приморозки нищать ярину. В Бразилії в богато місцях за горячо: хробацтво плоти виідає. В Канаді платять мало на заробітках; так само в Бразилії. В Сполу-

чених Державах платять більше, але з те жите дороге. Отже виходить, що кожний край має і добрі і злі сторони, але заразом є великою правдою, що робучий чоловік нігде не заробить більше, як на житє. Тое вже є так урегульованє на цілім світі, що робітник, хочажи жити після вимогів житя даного краю, не може розбогатіти. Єсли в поодиноких случаях, а межи нашими людьми частійше, випадє, що робітник заощадить трохи гроша, то дїє ся се з пожертвованєм тих вигод, до котрих люди инших народностей привикли.

Вертаю ся до річи. Люди, відкривши злі сторони краю, в котрім они живуть, заходять в голову, яка сему причина. Більшій часті приходить на ум, що то они певно не дістали ся до правої сторони, що агенти їх звели, що они заблудили і инше. Зачинає ся нова еміграція. З Аргентини емігрують до Бразилії, з Бразилії їдуть до Сполучених Держав, зі Спол. Держав їдуть до Канади, з Канади до Сполучених Держав, з Гавайських островів до Каліфорнії, з Каліфорнії на схід і на відворот і все тільки на тоє, аби перекопати ся, що нігде раю нема. Я сам подібне перейшов і прийшов до заключеня, що найліпше виїде той, що зістане там, де є, і щоби всілякими способами старав ся свою долю на місци уліпшити, а тоє тичить ся Бразиліян найбільше, бо взявши все на розвагу, хто знає, чи їм не ліпше від других. Правдою є, що в Спол. Державах платня на австрійські гроші найвисша, але чи тоє може причинити ся до щасливости — я сумніваю ся. Возьмім житє пересічного робітника тут. Єсли є молодий, кріпкий, то дістане працю, звичайно найтяжшу яко Русин мало просьвічений. Працює від до-світку до ночи. Вернувши до дому звичайно переповненого, покріпнєть ся фальшованою їдою, фальшованим напитком, підробленим тютюном підкурить. Цїла розривка — то пуста балаканина, звичайно сварня за церков, віри, пошів, народности, партії і т. д. До загальних справ американських не можуть мішати ся, бо до того они нездібні, а і так більша часть заміряє вертати до краю. І справді тоді, що біднійше живуть, заощадять кілька сот долларів та й вертають тільки на тоє, аби гроші видати, а властиво стратити на всілякого рода п'явки та драчки. Часто лишить ся такому досить гроша, аби вернути до Америки та зістати на ново не-вільником, а коли ні, то мусить там на ново голодувати.

Не завадить ту спімнути, що ми те-

пер переживаємо в Америці так звані «добрі часи», т. є, що є досить роботи і досить добре платять, але відзивають ся голоси поважних людей, котрі розуміють ся на економічних відносинах краю, що то довго не потребає, а може вибухнути паніка, застій і то такий, як ніколи попереді і що мільони людей будуть без праці.

Як є, то є — а в Бразилії, если хто старає ся, то може більше по людски жити, як де инде. Там або дістав землю даром або купив. Если був троха огляднійший і не лінував ся та не забавив грати ролю дідича, то дібрав ся до ліпшої кольонії та до кусника землі спід твердого лісу. Если попрацював на тій землі половину часу, як де инде, то хліба і мяса не могло забракнути. На брак поживи ніхто в Бразилії не може ся скажити, а що зість, то знає, що їсть, бо сам собі придбає. Закурить також тютюном власного виробу, а если хотів заняти ся пчолами або садженем виноної лози, котрі там всюда менше або ліпше удають ся, то може мати свій власний напиток. Одно убранє треба купити, а якого там убраня треба в кліматі найлагіднійшим на світі!... (Думаю тут о полудневих державах Бразилії). На убранє можуть заробити, працюючи якийсь час по містах або на зелізницях.

Еслиб наші на кольоніях були більше виrozumілі та згідливі, то моглиб жите урядити далеко приємнійше, бо мають досить там свободи, але щож, коли і там нема згоди. Сварять ся та правують ся про межі, за шкоди домашних звіврат, що не варта і мільрейса, стратять цілі дні часу і купу грошей, то знова не знають як злишний час ужити: кождий другий хоче церкву ставити на своїм «шакрі», то знов дають ся тягати за ніс Василям (І) та викидають гроші на свої власні пута. Дописуватель в однім з остатних чисел «Свободи» жалує ся на лиху кольонію та на Індіянів. Алеж там кольоній велике число: є ліпші і гірші, то можна вибрати. З Індіянами можнаб собі легко поради-ти. Індіяни в Бразилії, то не такі дуже небезпечні!... щось як галицкі цигани. Тут в Сполучених державах Індіяни були справді небезпечні, бо були добрі во-яки і численні, а англосаксонські поселенці дали собі раду з ними, але они не клякали перед Індіянами просити о своє житє, як се робили наші.

Еще раз покличую — кінчить автор дописи — чоловіче! сиди тихо на місци і старай ся поліпшити свою долю через організацію, просвіту, бо нігде не втечеш від біди. Галицкі товариші прова-дять борбу зі шляхтою, жадають рівного голосованя. Американські робітники лучать ся в юнії, а з другими прилучають ся до робітничої політичної партії, то є до соціально-демократичної. І ти, бразилійський робітнику, думай, лучи ся з другими, а осягнеш щось ліпшого, бо по-динчо нічо не зробиш.

Наслідство престоло в Туреччині.

Старий султан Абдул Гамід занепадає на здоровля. Хотяй з Царгорода розсилають успокоючі вісти про его стан здоровля, то всеж справа наслідства престоло виринає з чим раз більшою актуальністю. А з сею справою вяжуть ся тісно дві інші, іменно kwestия німецьких впливів в Туреччині та kwestия каліфської власти султана яко зверхника панісламу.

Німецькі впливи в царські султана бажали би его наслідником бачити не его молодшого брата, а его улюбленого сина кн. Бурган Еддіна. Сі змаганя ідуть на руку і самому султанови, який хотів би забезпечити престол своїй прямій лінії, як і находять підмогу у деяких найвпливовійших турецьких вельмож і достойників. Також і загал турецької опінії повитав би зичливо вступленє на престол султанського сина, якого знамениті прикмети і здібности цінить високо. Однак одного побоюють ся турецькі політики, а то надто великого зросту німецького впливу, з якого ласки молодий султан одержав би престол.

Значіне того німецького впливу виявило ся наглядно при нагоді задирки з Англією за місто Табаг над єгипецькою границею та в справі спору з Францією за суданську оазу Джанет. Посередничая місія Німеччини, як з одної сторони робить єї непопулярною в Туреччині, з причини, що ся мусить остаточно уступати європейским державам, так з другої сторони родить обави і підозрінє в тих послідних. Тому Німеччина загадала підобрити справу наслідства султанового сина тим, що силує ся спонукати его до зреченя каліфського титулу. Таке зреченє зверхництва над музулманським світом було би запереченєм панісламізму, а яко таке дуже пожадане для Англії і Франції з огляду на їх магометанські кольонії.

Щоби ослабити турецьку опозицію против такої резигнації з історичної магометанської місії турецького султанства, є намір еще за життя султана Абдул Гаміда придати єму его сина кн. Бурган-Еддіна за співрегента. Таку реформу по-витано би в Туреччині радо, бо се означало би поворот до популярної конституції Мідгата баши з р. 1878. Чи однак се зможе злагодити турецькі гордощі, які бачать в каліфаті сильну опору против иншівірців і заповіт Магомета про все-світну місію его віри? Як бачимо, kwestия наслідства в Туреччині представляє ся дуже скомплікована і може принести різні, великі навіть несподіванки так для самої Туреччини, як може і для інших, особливо кольоніяльних держав.

Дальматинські кваси.

В суботу появил ся зовсім несподівано для загалу півурядовий комунікат про відкликанє цісарської участі в морських маневрах. Тим самим відпала і проєктowana подорож монарха до Дальмації.

Комунікат подав за причину відкликаня легку церестуду цісаря, але зараз таки зазначив успокоючо, що стан здоровля цісаря є зовсім вдоволяючий, якби навмисне хотів натякнути, що є ще і інші причини, які одержали нашого монарха від поношеня нових трудів, які чекали его на проєктованих морських маневрах.

І справді так річ має ся. Наш 77-літний монарх доказав чудес витривалости тіла і кріпкости духа, що на Шлезку по шість годин денно перебував на кони в поли, а відтак еще відбував томлячі авдиченції і представленє властей і депутатий і брав участь в устроюваних в его честь овациях. Тепер жеж чекали его не менші, а скажім ліпше, еще більші труди, бо і віддаленє терену маневрів більше і сама область комбінованих морско-сухопутних маневрів далеко просторійша. Тож майже безпосередна по шлезких трудах участь в дальматинських маневрах вичерпала би сили навіть мужчини в силі віку. Однак наш цісар, який еще завсїгда любує ся в форсовних ловах на дикі кози і проявляє подиву гідну витривалість організму, занежав оглянути свою невеличку вправді, але справну флоту більше може з політичних зглядів, чим задля лікарських пересторог.

Дальмація, яка творить одну етнографічну область з Хорвацією і Славонією, а навіть разом з ними становить історично «триєдине королівство», приналежне до угорської Корони, належить до австрійської держави, хотяй не має спільної з нею границі. Що більше, цісар, коронуючись на угорського короля, коронує ся заразом на короля того «триєдиного королівства» і прирікає старати ся о відзисканє утрачених країв, отже о фактичне прилученє Дальмації до хорвацко-угорської Корони. В наслідок такого неясного, подвійного відношеня політика дальматинських патриотів, як і хорвацких провідників була завсїгда хитка і дволична. Коли мадяризм угнетав Хорватів, в фіскальнім і національнім згляді, тоді они разом з Дальматинцями маніфестували ся страх якими австрійскими патриотами, жадали прилученя Хорвації до Австрії і доводили агітацію против Угорщини аж до уличних грізних ексцесів. Колиж угорська коаліція, шукаючи собі союзників на всі боки в своїй борбі против дуалізму, звільнила пута хорвацкій прасі, узгляднила хорвацкій язык на зелізницях і зробила Хорватам вигляди на автономію «триєдиного королівства» в лоні угорської держави, дальматинсько-хорвацка політика перекинула ся відразу на відворотну сторону, бо у т. з. «фітоменьській резолюції» ухваленій делегатами обох країв, зажадала вже прилученя Дальмації до Хорвації під егіду угорського королівського скиптра.

Очевидно, що такі інтенції найшли як найгорячіше поперте у Мадярів, а після заповідженя участі цісаря в дальматинських маневрах агітація за прилукою Дальмації, як і Босни та Герцеговини до угорської Корони еще змогла ся. Загребська міска рада ухвалила одноголосно дотичну резолюцію і визвала всі міста і громади приступити до неї. Вправді правительство уневажило сю ухвалу, однак

Фермент остав ся і міг проявити ся під час побуту цісаря.

Крім сеї квестії, Дальматинці заворушили ся тепер еше з нагоди гостини славянських «Соколів» в Загребі. Коли Дальмация була під кормигою Венеції, Італійці засіли були надбережні дальматинські міста і захопили торговлю, богацтва і власть в свої руки. З переходом Дальматинці, по упадку Наполеона, до Австрії Дальматинці в довгій столітній майже борбі змогли виперти Італійців зі всюда з виїмком столиці Задару (Зари). Злобні за се Італійці напали і побили повертаючих недавно тому «Соколів» в Реці і Задарі. Очевидно, що се обрушило Хорватів в найвисшій степені, а пос. Бянкінї не вагав ся мимо свого священничого стану, на зборах хорвацких патриотів в Задарі накликувати до пімсти на Італійцях за сі зневаги. Побоювано ся навіть, що хорвацкі хлопи з околиці Задару устроить напад на місто...

Серед таких обставин не диво, що цісареві відійшла охота їхати до Дальматинці, доки не злагодить ся теперішня горячка.

Просимо відновити передплату.

НОВИНКИ.

— **Календар.** В середу: руско-кат. Александра; римо-кат. Гвідона. — В четвер: руско-кат. Пол. поая. Пр. Бог.; римо-кат. Товї.

— **Заупокійне богослуженє** за бл. п. цісареву Єлисавету відбуло ся вчера яко в роковини смерті, у всіх львівських церквах. В богослуженю взяла участь шкільна молодіж всіх народних і середних шкіл. В архикатедральній церкві св. Юра був присутній на богослуженю віцепрезидент намісництва Володимир гр. Лось.

— **Міністри в Галичині.** Міністер залізниць др. Дершата приїде в четвер до Галичини, аби познакомити ся з потребами Галичини на области залізниць. Програма подорожа д-ра Дершата є отся: 13. с. м. приїзд до Кракова; 14. с. м. о 1:30 год. по полудни приїзд до Львова. В ночі з 15. на 16. с. м. виїзд до Черновець. В понеділок 17. с. м. рано приїзд в Черновець до Станиславова, звіджене залізничого шляху Станиславів-Мякуличин, потім виїзд до Самбора. Ві второк 18. с. м. їзда з Самбора до Нового Санча, а в ночі через Тарнів і Краків поворот до Відня.

Міністер торговлі др. Форшт приїде до Кракова в п'ятницю 14. с. м., а в суботу (15-ого) віде до Відня.

— **Галиций сойм.** Краківський Czas доносить зі Львова: Poln. Kogresp. а за нею віденські часописи донесли, що галиций сойм має бути скликаний в падолистї с. р. на кількатижневу сесию. На основі інформацій, могу запевнити — пише львівський дописуватель Czas-у — що про речинець скликаня сойму компетентні чинники доси не мають ніякої відомости та що взагалі правительство не може тепер навіть в приближеню означити речинець скликаня соймів, бо се зависяє передовсім від переходу нарад в державній радї. Друга вість Poln. Kogresp., повторена віденськими часописями, в справі реформи соймової виборчої ординації в нашім краю, вимагає також спростованя. Poln. Kog. донесла отсе, що краввій виділ вже виготовив проєкт соймової виборчої реформи, в котрім предкладає заведенє пятої курїї загальної з 20 мандатами і значне помноженє число міських послів. З достовірного жерела дізнало ся, що краввій виділ доси не застановляв ся над справою виборчої реформи до сойму, отже і не міг на вічо рішити ся.

Лише референт приготував статистичний матеріал та виготовив просторий звіт, який обіймає різні комбінації. Коли та справа прийде на денний порядок нарад краввого виділу і яке буде рішенє, кр. виділу, сего нині не можна предвидіти, та аж від того рішеня буде зависити виготовленє остаточних внесків і подрїбне обробленє проєкту закона, зміняючого дотеперішній краввій статут і соймову ординацію.

— **Пожарний Сокіл** в Шульганівці, чортківського повіта, оснований, яко філію львівського «Сокола». Статута приняло уже ц. к. намісництво.

— **Зі Щирця.** Зборя основателів торговельно-промислового товариства «Руский Народний Дім» в Щирці, стов. зар. з обм. порукою, відбули ся в читальні «Просвіти» в Острові дня 2. вересня. Околицні народні діячі зібрали ся численно і тим дали запоруку корисного розвою товариства. Зборя отворив о. Юліян Борачок з Місток. Під проводом д-ра Евгена Трешневского протягли ся наряди аж до ночі. Зі Львова прибув делегат «Народної Торговлі» п. Іван Петрушевич і єму належить ся подякувати, що загал познакомив ся з цілюю і хосенностю такої інституції. Рішеню скликати перші загальні зборя на четвер дня 4. жовтня с. р. о год. 2. по полудни і делеговано до викінченя статутів і переведеня акції підписаний комітет. — *О. Богдан Еліашевский, Грицько Книш, Володимир Могильницький.*

— **З Академії ветеринарії у Львові** доносять, що виписи починають ся 1. жовтня і будуть тривати до 8. жовтня. Крім свідочтва зрілости з гімназії або реальної школи належить при виписі предложити метрику і свідочтво моральности, если кандидат давнійше складав іспит зрілости. Виписове виносить 10 К, чесного не платить ся. Час студії триває 8 піроків. Ректорат академії ветеринарії (Львів, ул. Кохановского ч. 33) висилає на жаданє плян. студіїв і уділює всяких пояснень. Поки що ветеринарії мають в Галичині добрі вигляди, тому звертаємо бажаючі наших матуристів на сю інституцію.

— **Контрольні зборя військових.** На основі рескрипту ц. к. намісництва з 21. серпня с. р., магістрат міста Львова подає сим до відомости інтересованих, що слїдує: В порозуміню з ц. к. спільним міністерством війни постановило ц. к. міністерство краввої оборони рескриптом з 17. липня с. р., що в сїм році не відбудуть ся контрольні зборя нечинних воєків армії (маринарка і краввої оборони). Отсе розпорядженє не нарушає обовязку нечинних гажистів війска (миринарки) і краввої оборони явити си в привисанім речинци до головних рапортів.

— **Зїзд славянських дневникарів** відбув ся в днях 7, 8. і 9. с. м. в Угорскім Градищу на Мораві. Учасників на зїзді було вельми мало. З полудневих Славян прибув всего оден Хорват, др. Янчіковіц. Крім того приїхало кількох Поляків, кільканаїцять Чехів і оден «руский» др. Вергун з Відня. Славянських дневникарів не одушевила ні славянська взаїмність, ні історичність місцевости зїзду. Навіть не було кому взяти реферат про заснованє славянського інфор. бюра, тому підняв ся того реферату др. Вергун, і пописував ся званєм російської мови. Реферат закінчив внесенєм на основанє славян. інфор. бюра і на жаданє у правительства креованя на ческїм університеті катедри дневникарства на взір такої катедри в Штраєбурзі і Парижа. П. Лясковничкий зі Львова жадав утвореня загального союзу дневникарів всіх славянських земель і держав. Ті внесеня ухвалено. Другого дня переведено революцію з протестом проти німченя імен славянських місцевостей центральною комісією статистичною у Відні. Президентом союзу слав. дневникарів на наступаючий рік вибрано п. Мих. Хилінського з Кракова а заст. през. п. Галечка, редактора «Nar. List-ів».

— **В Хотїни,** калуського повіта, буде дня 16. с. м. віче або довірочні зборя, скликані д-ром Трильовским в справі переслїдуваня «Січій».

— **Словаки не дають ся.** Словаки не мають властиво культурного огнища, бо не то що не мають університету, але не мають навіть ні одної середної школи. Австро-угорский дуалїзм, а з ним гегемонія Мадярів над усіма народами країв корони св. Стефана затяготїли над Словаками більше, чим над иншими народами. По розвязаню словацкої Матиці, забраню її 100-тисячного фонду, сконфіскованю її будинків і цїнних збірок здавало ся, що все пропало. А преці не забрано всего. Лишив ся тихий сум, зелїзна витривалість, велика жертволюбність і муравлина запобігливість. Незадовго станув новий «Дім» — без придатка «народний», бо на се Мадяри не призволили; заповнили ся полицї бібліотек старими і новими книжками, заповнили ся шафи природничими і етнографічними збірками і по 30 роках «Дім» став ся вже замалий, щоби те все помістити. Треба було подумати о новім поміщеню. Коли розвязано «Матицю», завязано «Музеальне Товариство», а відколи на чолї товариства станув о. Андрій Кмет, стало ся воно огнищем народної культури і сполучником усіх земляків. Завдяки жертвенности Кмета природничі збірки могли выдержати порівнанє навіть з таким великим музеєм, як в Пешті. Завдяки запобігливости виділу зібрано в 6 роках потрібний фонд і в сїм році приступлено до будови нового музея. Дня 8. с. м. по закінченю загальних зборів музеального Товариства удали ся учасники на місце будови і тут по промові о. Кмета вмуровано в угол памятник акт. Сею муравлиною роботою Словаків кождей Славянн лиш радїти може і надїятись, що чейже Словаки остоють ся перед малярским шовїнізмом.

— **Дрібні вісти.** Начальний директор почт п. Іван Сеферович повернув з відпустки і обняв урядованє. — В суботу відбув ся в Римі вибір нового генерала Єзуїтів, наслідника пок. о. Мартїна. На 81 голосуючих дістав 42 голоси: Німець о. Ксаверій Вернц, родом з Ротвайль в Віртембергїї. — Дирекция залізниць державних у Львові доносить: Дня 6. вересня вечером підчас пересуваня вагонів на стації в Самборі, виїхав незаметно порожний віз товаровий на шлях залізничий в напрямі Дублян і задержав ся аж коло стації. Поїзд особовий, котрий в тім часі рушив з Самбора, наїхав легко на той порожний віз, в наслідок чого він вискочив з шин одною парною колїс. В наслідок того здержано рух поїздів аж до часу усуненя перешкоди. З подорожних і служби залізничої того поїзду ніхто не потерпів. — Агент львівської полиції Ян Фішер стрїлив до себе в намірі самоубийства і тяжко поранив ся. Причиною був розстрій нервів. — В Наравні коло Бережан згорїла онодї велика стодола почтмайстра Нартовского. Шкода виносить 2.000 К. — Кваліфікаційні іспити для учителів народних шкіл перед іспитовою комісією в Сокалі розпічнуть ся письменною частию 24. см. Речинець вношена поданю до 17. см. — З Відня доносять, що при розданю оферт на будову залізницї Львів-Підгайці узгляднено оферти: фірми Брайтер і С-ка у Львові, яка дістала будову уділів I—IV і будову промислового до Винник і фірми Йокель & Йонас у Львові на уділу V—IX. Розданє уділів від X—XIV виступить в найблизших днях. — В Козові коло Бережан згорїло онодї кількадесят жидіських домів. — В Буцневї коло Тернополя згорїло дня 2. с. м. сїм господарств зі всіма припасами збіжа. В огни згинув 15-літній хлопець. — Вчера рано відбув ся у Львові поєдинок між якимсь резервовим офіциром концепістом скарбової дирекції а чинним офіциром. В поєдинку дістав резервовий офіцир кулю під серце. Єго привезли два війскові лікарї до заг. шпиталя і там передали до ліченя. Імена поєдиноківців і цілу справу заступає строга тайна.

— **Дальший репертуар руского театру в Бережанах.** Саяя тов. «Надії». Початок точно о год. 8. вечером. Абонамент на 6 вистав 10 кор. (Білетя продає торговля п. Юзичинського і п. Гервого).

В середу дня 12. с. м. в сали «Соко-

ла» «Продана наречена», опера в 3 діях Ф. Сметани. Гостинний виступ п. А. Дального, тенора люблянської опери. Музика військова 55. п. п. Ціни місць підвищені.

В четвер дня 13. с. м. «На дні», штука в 4 діях М. Горького.

В суботу дня 15. вересня в сали «Сокола» «Барон циганів» оперета в 3 актах Р. Штрауса. Гостинний виступ п. Фільомени Лопатинської, співачки львівської опери. Музика військова 55. п. п.

В неділю дня 16. вересня по полудні о 3. год. представлено для шкільної молодіжи «Суета» найновіша комедія в 4 діях Карпенка-Карого; вечером о 8. год. «Запорожець за Дунаєм» народна оперета в 3 діях Артемовського і «Вечерниці» музичний твір Ніщинського.

Посмертні оповістки.

О. Плятон Січинський, парох Гвоздя, надвірнянського деканата, упокоїв ся дня 6. с. м. в 85. році життя. В. с. п.!

Михайло Давидович, ц. і к. надпоручник 80. п. п. упокоїв ся вчера в 38. р. життя у Львові. В. с. п.!

Телеграми

з дня 11. вересня 1906.

Відень. Цісар виїхав нині о 8. год. рано до Ішлю.

Відень. З причини послідних подій політичних в Дальмації, становище тамошного намісника Нарделія сильно захитане.

Прага. В місцевості Голч промовляв ческий аграрник, пос. Заворка, напрасно критикував поведене Молодочехів і заявив, що аграрники уживють всіх способів, аби недопустити, щоби закон про розділ округів не піддано під охорону кваліфікованої (2/3) більшости.

Гродно. Вчорашньої ночі застрілено револьвером полковника жандармерії, Глібсєдова. Убийник втік під стрілами поліції.

Торговельні і промислові вісти.

Тижневий звіт

Торговельної і промислової палати

про ціни збіжжя і продуктів у Львові

від 3. до 9. вересня 1906:

	за 50 кгг.
Пшениця	7.55—7.75 К
Жито	5.55—5.80 К
Ячмінь броварняний	5.85—6.25 К
Ячмінь на пашу	5.50—5.75 К
Овес	7.70—7.10 К
Горох до вареня	8.25—9.00 К
Горох на пашу	6.00—6.30 К
Бобик	5.25—5.55 К
Ленча	5.55—5.90 К
Конюшина червона	47.50—55.00 К
Конюшина біла	37.50—45.00 К
Конюшина шведска	50.00—55.00 К
Тимотка	00.00—00.00 К
Ріпак зимовий	13.25—13.50 К
Насіне льняне	10.50—10.75 К
Насіне конопл.	9.25—9.50 К
Хміль	133.00—150.00 К

Матеріали до національно-політичного і культурного життя Русинів.

Переписка Д. Танякевича з львівською „Громадою“.

(Конець).

Розбори естетично-літературні і наплідки словесні і словесні надії чи виглядини! Може не ясно Вамъ ще изъ мого слова. Одсилаю до Dziennika Literacko-го тамъ есть

Przewodnik, (мабуть такъ, чи то у Новинахъ польских).

Мисль головна моя: Правда наша хоча літературна—має заданне народнє—політичне!—Має бути живіща трохи: показувати або рухливе житте письменське—або хочъ надію живити кріпку на колишню роботу.

Поправді добрий початокъ изъ фондомъ Партицького—єго відозвою, гарний изъ «Громадськимъ судомъ»—що найгарніше діло Правдине: «Додатокъ»*)—Правда стала страхъ побитною за тимъ додаткомъ.

У такому прямованню треба-бъ розширитись. Не політика справді сама, таки й не полемика але застанновлення ся надъ великою метою народнєю повинно голосити ся у тій часті здається чисто літературній!

Братіки! Перше діло книжки—які за неволі теперішній показуютьця на Україні!

Кілько-бъ мені здоровихъ думокъ надихтувало хочъ би видання нові Тарасанові томики М. Вовчка—романъ Сагайдачного, чи якъ (я вже забувъ).—Отце конче постарайте ся. Це моя люба праця! До такої я найспосібніший!

Хутенько за це дбайте! А поки що я таки незабаром постараясь мої думки вилжити практичнє—це есть нашу добірні штушки літературно-естетичні!

Ще верну ся. У Правді сповідайтесь намъ изъ усіхъ думокъ, надій и жалібъ—и цю мисль не пропуцу розказати громаді.

Ви думаєте, єдині, що я геть то овимівсь оженившись. Правда! до старихъ клопотівъ прибули нові клопоти, тяжкі обовязки, про які вамъ би и згадати не хтіло ся.—А Україна свята Україна, зъ її добромъ праведнимъ, зъ її усіма дивами и чудами остали на тому самому місці, що и першъ у моему серцю.—Горюю серцемъ надъ її бідомъ—читаю її надію и кілько ділъ усілякихъ нарихтовалось би на її услуги зъ мої руки—й не повірите—такъ не змога—тай не змога! Грязусь, що я не могу и собі хочъ не то вже соточку, але хоч одну левину, хоч копійчину кинути до того фонду праведного!

А тому коханому Омелькові**) и спасибі сказати не вмію, за ту любовъ України.

Одно зле чинить небога—що не спаровує вінъ усе те изъ Правдою.—Одна Правда—то нехай би була—такі одна—вона часъ успокоїла-бъ!

Бажавмо їй, щобъ вона и розширилась и збогатіла!

Братіки такіи я! той самий я Данило—та горенько мое, що я ще, ніщо потерпите, біді не погнуся, Україна не забуду! Працювати буду зъ новимъ рокомъ ліпше—не міркуйте, що гірше—бо буде въ мене імъя!

Господи і коли-бъ вже хочъ тимъ допомъ стати?

Для мене усе щось и довго и тяжко на світі чекати приходитця.

Але Вамъ братіки—не то що мені: Гатісь не ма чого. На ліпшихъ голівъ не ждати—а самимъ робити те, що здужаєте: И ти братіку Олексе, и ти Амврозію и усі другі, усяке пробуйся, на маленькихъ спробахъ! Чи се вже такі тьтаські праці—етнографична картинка, або исторична споминка—або хочъ витягъ изъ якої газетки! Ні! Прошу Васъ! Пробуйте ся—пишіть! обміняйтесь одинъ у одного порадою! Братіки всі разомъ!

Кінчаю! Бо іду з жінкою до Николаєва зъ дому знову докінчу мій листъ и може вже таки дешо виготовлю. До середи нехай маю відписъ.

Прощавайте

Вашъ

Данило.

*) Відповідь Бояну-Стебельському з нагоди напастей на Куліша галицькими москвофілами.—Ред. Русл.

**) Омелянови Партицькому.—Ред. Русл.

Шість і пів мільонів корон відшкодована!

Будинки, движимости, збіжжя і иншу обезпечает від огневих шнід одиное руске асекураціиное товариство

„Дністер“

Товариство взаїмних обезпечень у Львові. ринок ч. 10. II п.

Шноди оцінює „Дністер“ з місцевими членами і виплачує зграза признанні відшкодованя.

За 3 літ виплачено 6.474.534 корон відшкодовань.

Обезпеченя приймають агенції по всіх містах і більших селах: „Дністер“ дає агенції письменним господарям де вще не роблять инші агенції „Дністра“ Агенти „Дністра“ заробили провізні 807.742 корон

„Дністер“ уділяє громадамъ позички на 4 проц на закупно саванок

Поліси „Дністра“ приймають при позичках Банк крайний у Львові і в Чернівцях Галицька Каса ощадности повтові каса ощадности і сиротинські каси при судах

Чистий зиск річний звертає ся обезпеченим членам, за р. 1905 принадає кождому члену 5 про премі до звороту.

На житє обезпечайте ся в Краківском Товаристві тільки через „Дністер“, провізні від таких обезпечень дає „Дністер“ на рускі обрідій ціли.

Фонди „Дністра“ вписанты з кінцем р. 1905 суму 372.538 корон.

Стережіть ся огню!

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц.

Банку Гіпотечного

купує і продає

всякі

папери цінні і МОНЕТИ

по найдешевшим курсі денним не числячи ніякої провізії.

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

від 1. до 15. вересня 1906.

Нова сензацийна програма.

Щоденно о 8. год. вечер представлено В неділі і свята 2 представлення о 4. год. по пол. і о 8. год. вечером. Що пятниці High-Life представлено. Білети вчасніше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9.

„Торбан“

музична бібліотечка видає

Українська Накладня

Львів, Вроновська 8.

Каталог даром і оплатно.

СОКІЛ Житку можна набувати в „Сонільським Базарі“ у Львові і паперці і у всіх торговлях вкраю.